catione, tantum sanguinis hoc modo per vniusvenæ partem, in non lõgo tempore transmissum reperies, vt de circuitu sanguinis, ab eius celeri motu, te persuasissimum puto sentires.

Sed ne hoc experimento naturæ vim afferre dicas, in longe distantibus valuulis, illud si feceris, obseruando, ablato pollice, quam cito quã celeriter sanguis sursum percurrat, & venam ab inferiori parte repleat, illud ipsum exploratum tibi fore non dubito.

CAPVT XIV.

Conclusio demonstrationis de sanguinis circuitu.

IAm denique nostram de circuitu sanguinis sententiam ferre, & omnibus proponere liceat.

Cum hæc confirmata sint omnia, & rationibus & oculatibus experimentis, quod sanguis per pulmones & cor, pulsu ventriculorum pertranseat, & in vniuersum corpus impellatur, & immittatur, & ibi in venas & porositates carnis obrepat, & per ipsas venas vndique de circũferentia ad centrum ab exiguis venis in maiores remeet, & illinc in venam cauam, ad auriculam cordis tandem veniat, & tanta copia, tanto fluxu, refluxu, hinc per arterias illuc, & illinc per venas huc retro, vt ab assumptis suppeditari non possit, atque multo quidem maiori (quã sufficiens erat nutritioni) prouentu. Necessarium est concludere circulari quodam motu in circuitu agitari in animalibus sanguinem; & esse in perpetuo motu, & hanc esse actionem siue functionem cordis, quam pulsu peragit, & omnino motus & pulsus cordis causam vnam esse.

CAPVT XV.

Sanguinis circuitus rationibus verisimilibus confirmatur.

SEd hoc etiam subiungere non abs re fuerit, quod secundum communes quasdam ratiocinationes, ita esse & conueniens sit, & necessarium. Primum (Aristot. de respirat. & lib. 2. & 3. de partibus animalium & alibi) cum mors sit corruptio propter calidi defectum & viuẽtia omnia

tia omnia calida, morienti
loris, quasi lares focumqu
riui contineantur, & con
tanquam ab origine profl
& nutritio, & omnis vege
Hunc autem locum co
ctum est modo, neminem
Sanguini itaq; motu o
nam in externas corporis
animal.) à suo fonte, imm
calorem & spiritus genera
tum à frigore extremorur
& spiritibus (vti in mortu
calorem quam spiritus, &
uertendo redintegraret; r
Videmus vti à frigore
liuidi & nasus, & manus
guis in ipsis (qualis cadaue
sistat, & membra adeo tor
amisisse videantur. Nullo
calorem, colorem, & vitan
& appulsu caloris foueren
bus calor & vita pene exti
gelato sanguine repleti, qu
& sanguinem; nisi conten
huiusmodi principium; vb
Aristot. respirat. 2.) & vnd
do, spiritibus imbuto. Et
& omnes particulæ calore
tinctum repararent.
Hinc ita est, vt cęteris o
recuperari, corde illęso cõ
vitio graui aliquo affecto,
principiũ corrũpitur & pa
quod aut ipso, aut cæteris
hinc obiter forsan ratio es
modi, tabes & extenuati

WILLIAM HARVEY Exercitatio Anatomica de Motu Cordis et Sanguinis in Animalibus FRANKFURT, 16